

93. Victoriæ fortuna roboris vicissitudine inter ambos æqua erat, velut agger inter duos elephantos ebrios.

94. Sagittarum copiæ invicem haud tolerabant florum imbres, in utrumque demissos et Diis et *Asuris*, utriusque impetu et renisu delectatis.

95. Deinde *Rákshasus* vibravit contra hostem clavam, dentibus ferreis instructam, raptam veluti *YAMÆ* clavam, e *Kútasálmale* arbore factam.

96. *RAGHUIDES* sagittis lunatis, æque facile ac *kadalim* arborem, diffidit clavam illam, antequam currum suum attigerat, atque *Rákshasorum* spem.

97. Tum unicus ille arcitenens ad illum feriendum arcui adaptavit telum haud inane, *BRAHMANI* sacrum, medicinam quasi ad doloris de uxore aculeum extrahendum.

98. Illud in aere in centum partes divisum videbatur, fulgentibus cuspidibus præditum, veluti magni serpentis corpus, horrendis in capitibus orbibus distinctum.

99. Hoc telo, cum incantamento emisso, uno temporis momento abscidit *RÁVANÆ* caputem seriem, illo dolorem non sentiente.

100. Velut in aqua recentis solis imago, undis divisa, sic in cadente *Rákshasi* corpore splendebat cervicum decisarum series.

101. Deorum animus, etsi capita ejus cadentia videbant, haud nimiam fiduciam capiebat, quia ne illa rursus jungerentur timebant.

102. Tum vero in *RÁMÆ* caput, regio diademate mox ornandum, decidit fragrans florum imber, a diis missus, quem sequebantur apum examina, alis melle gravatis, rimas in mundi custodum elephantium temporibus relinquentia.

103. Tum *INDRÆ* auriga *RAGHUIDEN*, qui deorum mandato expleto arcus nervum resolverat, valere jussit, atque currum, mille equis junctum, cujus vexilli pertica notata erat *RÁVANÆ* sagittis, nomine ejus inscriptis, evexit in altum.

104. *RAGHUIDARUM* dominus vero, uxorem amatam igne lustratam adeptus, regiam hostis dignitatem tradidit *VIBHÍSHANÆ*, caro amico, atque hoc cum Solis filio et *SUMITRIDA* sequente, currum cœlestem, brachiis suis occupatum, ascendens, in urbem profectus est.

s. h. 167.